

ČUJKE na PALCI.

Izhaja vsak četrtek. (Esce ognj glovedi) - Uredništvo in upravništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. - Tiska Narodna Tiskarna. - Izdaj. in ogd. ured. FRANCE BEVK
Cena oglasom: 1 milim. višočine v širini enega stolpa L. —.80, za trgovske reklame, bančna obvestila poslana, vabila, naznanila, itd. vsaka vrsta L. 1.—
Celoletna naročnina L. 15.—. Za inozemstvo L. 22.50

Leto IV.

GORICA, četrtek dne 8. oktobra 1925 - GORIZIA, giovedì 11 8 ottobre 1925.

Št. 41

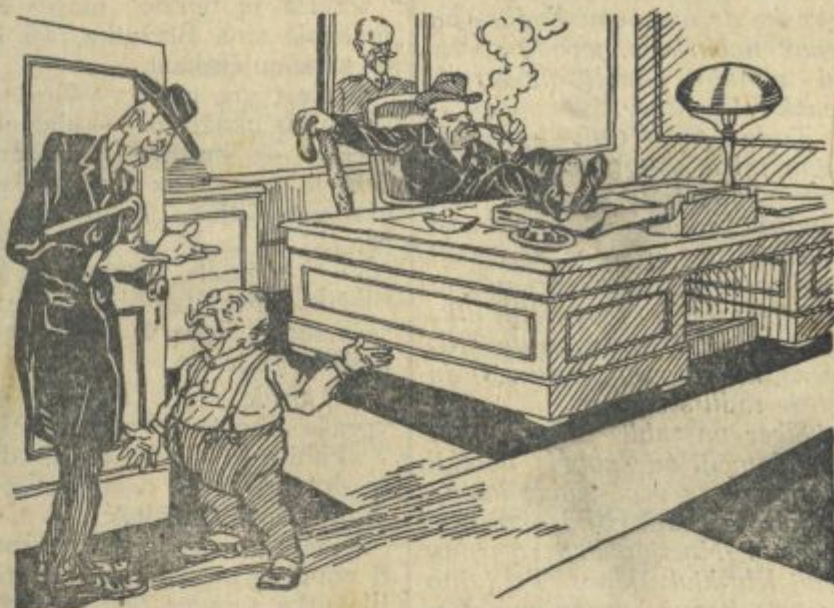
Kje je Abd-el Krim?

Kot so poročali listi, so Francozji razpisali na Abd-el Krimovo glavo 20.000 lir.

MOŽ (ki bi rad obogatel): Prosim gospod policaj, kje pa stanuje Abd-el Krim?

Politični položaj.

Politični položaj pred odhodom opozicije na Aventin in politični položaj po odhodu opozicije z Aventina...

POGOVOR.

»Nobene še nisem ljubil radi vas!«
»Neumnost!«
»Vi ste luč mojega življenja!«
»To sem že slišala!«
»Ne morem živeti brez vas!«
»Vi ste neumen!«
»Če bi vam le mogel povedati, kako vas ljubim?«
»Izmislite si raje kaj novega!«

»Ali me hočete poročiti?«
»No vendar ste začeli pametno govoriti!«

LOGIKA.

»Papa, kadar bo Ivan velik, ali se bo poročil?«
»Mi, lim da.«
»Ali bo šel potem tudi on proč od nas kot je šla Ivanka, ko se je poročila?«
»Gotovo.«
»Papa, ali si ti poročen?«
»Da! Seveda, moj mali!«
»Papa, zakaj pa ne greš tudi ti proč od nas?«

Gorica, dne 7. oktobra.

Čuk na palci je vesel, da ni v sedanji maroški vojni stal na strani Abd'el Krima, ker bi moral potem tudi on zapustiti glavno mesto in se podati v gore, kot se je podal Abd'el Krim, ki je baje poražen. Da je kabilski poglavar poražen, je čudno radi tega, ker je Špancev in Francozov samo desetkrat več in imajo vsa moderna sredstva na razpolago. Zato ni treba, da je Špancev in Francozov kaj sram, če so pognali Kabile v beg saj sramu ti gospodje že dolgo ne poznajo, kadar gre za zemeljske zaklade, ki počivajo na ozemlju, kjer prebivajo uporniki. Morda pa bodo celo rekli, da so Kabile osvobodili? Vse je mogoče. Saj so evropske države »osvobodile« na enak način vse narode sveta, ki nimajo dovolj modernih pušk in kanonov.

Toda — pst Čuk — na tihem misli. Ali ne veš, da ne smeš zabavljati na Špance? Zadnjič so še v Jugoslaviji plenili liste, ki so se norčevali iz Špancev. In tudi pri nas ni varno pisati o zmagovitih diktatorjih, kot je Primo de Rivera, ki ima edino zaslugo, da se je rodil s sablo.

Sicer pa sabli — vsa čast! V Nemčiji so zopet oblekli uniformo, z vso slovesnostjo, odkar je sedel Hindenburg na prestol. Nacionalisti so osnovali Klu-kluks-klan. To tajno v bele kapuce zagrnjeno društvo pa ima za lažnjivim Kljukcem le toliko opraviti, da bi tudi oni radi lagali, da prinesejo srečo Nemcem, če bi jim kdo verjel.

Verjel — kot Radiču, ki mu sploh ni mogoče verjeti. Za Radiča najznačilnejše je, da govori na konferenci, kjer poslušajo cel svet, a misli, da govori v gostilni kake hribovske vasi, da ga nihče ne sliši. Ko ga doma primejo za ušesa, pa popravlja. Baje se bo ustanovil poseben list, ki bo prinašal v bodoče same Radičeve popravke, ki jih pa najbrže niti milo Zlatorog nikoli popolnoma ne opere ako tudi naredi zamorca belega.

Če preskočimo incident v Vrtojbi, ki priča, da smo barbari — ne tajimo tega... Par-

don! Oprostite, da prekinem. Če hočete, da bomo dobri in vdani, moramo biti kot vojak pred »feldveblom«:

Feldvebel: »Ti si tepec!«

Rekrut: »Da, gospod!«

Feldvebel: »Nisi vreden, da te solnce obsije.«

Rekrut: »Da, gospod!«

Nič ugovora. Na vsako besedo: »Da, gospod!«

Tedaj: »Vi ste zločinci, barbarji!«

»Da, gospodje!« In tiho! Listi pa pišejo in bruhajo blato. Če bi pametnih oblasti ne bilo, bi bili že potopljeni v žlici vode in postreljeni s papirnatimi kanoni in racami. Tako pa še živimo in dihamo, med vsemi tudi

Čuk na palci.

Težka zadeva.

»Gospod, prosim malo ognja.«

Blažutek.

(Narodna pravljica iz Gor, Vrtojbe.)

Živela je nekoč mati, ki je imela sina Blažutka. Ta je bil strašno činkast.

Enkrat gre mati v Gorico. Blažutku ukaže, naj skuha nekoliko — kuhinje (ješprenček) in naj »loži« v njo nekoliko peteršiljčka. Imeli pa so psa, ki se je klical »Peteršiljček«. Ne bodi kesan vzame Blažutek psa, ga ubije in razseče ter ga dené v »kuhinjo«, kolikor ga je šlo.

Ko pride mati domov ga vpraša, ako je del peteršiljčka v »kuhinjo«. — Ja, mati, da, še dosti sem ga dal« je veselo odgovoril Blažutek.

Kmalu potem je morala mati zopet v mesto ter pustiti Blažutka samega doma. Pred odhodom mu je rekla, naj pripravi »verzote« in jih dobro zabeli.

Po odhodu matere vzame Blažutek ploh špeha ter gre na njivo, kjer so rasle »verzote« (ohrovt). Blažutek razreže ploh špeha na drobne koščke ter razdeli te koščke po vseh »verzotah«.

Ko pride mati domov, ga vpraša, ako je zabelil verzote.

»Seveda sem jih, mati! Le pogledjte na njivo, bodete videli, da je vsaka vrzota dobro zabeljena«, je odgovoril Blažutek.

Kaj je hotela uboga mati?

Nekega dne pošlje mati Blažutka v mlin. Naroči mu, naj reče v mlinu, da naj mu dajo dobro »merco«.

Blažutek vzame žakelj žita na rame in gre v mlin. Da ne bi pozabil materinega naročila, govori potoma: »Bog daj dobro merco. Bog daj dobro merco«. Pride do neke njive, kjer so ravno sejali žito. Ko sliši sejalec Blažutka govoriti o »dobri merci«, zakriči nad njim: »Guncvat, kaj »šrajaš« tako. Reci »Bog daj, da bi dosti obrödilo«.

Blažutek si zapomni novo naročilo in začne govoriti novo molitvico: »Bog daj, da bi dosti obrödilo«. Sreča ga žena, ki je gnala prasico. Reče mu: »Ne smeš tako govoriti, reči moraš: Bog daj jih šest in da bi bili dobrih ust«.

»Bog, daj jih šest in da bi bili dobrih ust« je začel lajnati Blažutek, dokler ne zakriči nekdo izza nekega grma, kjer je imel svojo potrebo: »Guncvat, kaj govoriš tako. Reci rajši, »da bi prišla voda in da bi odnesla«.

Blažutek počne goniti novo do mlina. Ko zasliši mlinar njegovo željo, bi ga najrajši nabiksal, pa mu reče, da ako ne bo tih, mu bo že pokazal.

Pot iz mlina je bila za Blažutka še usodepolnejša. Ko gre Blažutek s svojo vrečo moke proti domu, pride do neke topole, si zaželi neko vejo. Hitro spleza na topolo, stopi na vejo, katero hoče imeti, ter jo začne seči s »fovčem«. Pride mimo neka ciganka ter mu reče: »Fant, dol pojdi, boš padel, ako boš sekal vejo, na kateri stojiš«.

»Molči, baba, kaj ti veš!« odgovori Blažutek; pa komaj

izgovori ko je že bil na tleh, ker se mu je veja prelomila.

»Si videl, fant, da sem vedela? Jaz pa vem tudi, kdaj boš umrl«, odgovori ciganka.

»Kdaj pa, botra? Le povejte mi!«

»Ko boš trikrat kihnil, pa boš umrl« je odgovorila ciganka in odšla.

»O sveta mamka, ali res?« je klical Blažutek za njo, odgovora ni dobil.

Blažutek zadene svoj žakelj moke zopet na rame in odide proti domu. Ker je bil prehlajen n'enkrat kihne kar dvakrat zaporedoma.

»Ojej«, si misli Blažutek, »še enkrat bom kihnil, pa bom hin«.

Ni dolgo trajalo pa je ubogi Blažutek tretjič kihnil.

»Ojej, zdaj sem pa umrl«, vzdihne ubogi Blažutek in se vrže na tla. — Kar pridejo neke svinje, ko jim je zadišala moka iz vreče, in jo začnejo obdelovati.

»O ve presnete svinje!« vzdihne Blažutek, »da bi bil jaz živ, bi vam že pokazal«.

Ko je postal lačen, se zmislil Blažutek, da je morda še živ. Vstane, pobere raztrgano vrečo in jo ulije proti domu.

Mati ga je doma že težko čakala. Ko je videla Blažutka z raztrgano vrečo brez moke, je mislila, da znori od jeze in žalosti.

Mati je mislila, da bi Blažutek morda postal pametnejši, ako bi se poročil. Reče mu tedaj nekega dne: »Veš kaj, Blažutek, čas je da bi vrgel oči na kako žensko ter bi jo pripegljal domov«.

Blažutek si je vzel te besede k srcu. Pride nedelja. Blažutek gre v hlev, kjer je imela mati par ovc. Blažutka izdere tem ovcam oči, jih dene v »fakov« ter gre v cerkev. Tu začne metati oči po ženskah, ki so bile zatopljene v molitev. Očesa so padla vsa na tla, razen enega, ki je obtičalo na grbi neke stare reve. Ko vidi Blažutek, na kateri je obtičalo vrženo oko, se mu ni kar nič dopadlo. Ves žalosten priteče domov ter potoži materi, da je noče.

»Koga pa nočeš«, vpraša mati.

»Tiste ženske, na kateri je obtičalo vrženo oko«, odgovori šutasti Blažutek.

Mati je videla, da ne poma-ga nič ter ga ni naganjala več nikamor.

Pepe.

Monopol.

Prijatelja sem prosil za cigareto, nato za vžigalico in mi je rekel, da nimam nič drugega s seboj kot gobec.

»Tak prižgi mi vendar!«

»Ja!...« Ozrl se je pazljivo okrog in povlekel počasi iz notranjega žepa samo vžigalnik.

»Veš, se bojim!...«

»Kaj se bojiš?«

»Da me kdo ne vidi!«

»Da kadiš cigareto?«

»Ah, kaj šel! Da prižigam.«

»Kaj se ne sme prižigati? Ta je pa lepa!«

»Ne, veš, ni boliran!«

»Kdo?«

»Vžigalnik!«

»Kaj, ali je vžigalnik tudi monopol?«

»Seveda je. — Radi konkurence, ki jo dela vžigalica!«

»Radi škode, ki jo napravi državi?«

»Da!«

»Pa saj zato več cigaret pokadiš!«

»Da že, ampak Bog vari, če me kdo vidi, sem kaznovan!«

»Ti, potem je pa tudi ogenj na ognjišču monopol!...«

»Ne, saj to ni monopol, tudi vžigalnik ne, ampak zato, ker so vžigalice monopol...«

»Že razumem! Ampak, na vsak način bi moralo biti tudi prepovedano prižigati cigarete doma na ognjišču!...«

»Pri svetiljki...«

»V štedilniku...«

»Tudi človek od človeka ne bi smel prižigati...«

»Seveda!...«

»In počasi bomo prišli do tega!...«

»Da! Da še ognja ne bomo smeli kuriti na ognjišču...«

»Bomo z vžigalicami kuhali...«

»Pekli...«

»Ah!...«

»Ah!...«

Recepti.

Proti zobobolu.

Če si režeš nohte na dan petka, te ne bodo boleli zobe celo leto. (Pristna narodna iz Vrtojbe).

Ako imaš prav hud zobobol, deni v usta malo vode in sedi na peč (na kranjskem, pri nas lahko na štedilniku). Sedi tako dolgo, da ti začne voda v ustih vreti. Onda je dobro!

Za trebušne bolečine. Poišči že trdo tlišče blato. — dobro je tudi od podgane! — zmelji dobro, dobro v leseno žlico, prideni malo popra, česnika, prilij malo vode, pa izpij. Ako ne bo boljše, naznani mi.

Zakaj je paradižnik rdeč? — Zato je rdeč, da je tudi paradižna konzerva rdeča.

Pepe.

Ljubljeni soprog!

Ah, kak' gorskega si zraka,

Ljubi možek, jaz želim;

Kak' bi tega se navžila,

Naj iz mesta pohitim.

Mi gotovo to privoščiš,

Ugaja mi izlet v goro.

Ta razgled: pečina sama,

Siva skala, pot strmo,

In na vrhu gore tudi

Plešasta golá ravan,

Ruševina in grmičje;

Ta izlet tja — res krasan.

Stari mož tam ovce pase,

Kozel, oven trka ž njim...

Ah, prekrasno, slikovito!

Dragi, naj se poživim,

Pridi jutri mi naproti,

Kadar naveličam se;

Moraš točno v mraku priti,

Čakam da predolgo ne!

Te zapuščam res nerada,

Težko bol povzroča to:

Kot navadno, ljubosumnost

Vedno trapi te močno.

Nevarnost.

Gospa. Slišala sem, da je vaša tašča nevarno bolna.

Gospod. Bolna je res, toda nevarna je samo tedaj, ako je zdrava.

V ŠOLI.

Učitelj: Kdo mi zna povedati, zakaj je morje tako slano?

Učenec: Ker živi v njem toliko slanikov, gospod učitelj!

GOSPA VIPAVSKAJA.

»Gledališče mi že ugaja! Toda vseeno mi ugaja bolj kino! V gledališču manjkajo razlage, ki jih v kinu pišejo!«

Snubač.

Sala v enem dejanju. Ruski spisal A. Čehov.

ČUBUKOV. In to strašilo, ta košja slepota si še predrzne priti snubit in tako dalje! A? Snubit?

NATALIJA. Kako snubit?

ČUBUKOV. Kajpada! Prišel je radi tega, da bi te snubil.

NATALIJA. Snubil? Mene? Čemu mi tega niste poprej povedali!

ČUBUKOV. In frak je navlekel nase radi tega? Pravcata klobasa! Smrček?

NATALIJA. Mene snubil? Oh! (Pade na naslanjač in stoče). Pokličite ga! Pokličite! Oh! Pokličite!

ČUBUKOV. Koga naj pokličem?

NATALIJA. Urno, urno! Slabo mi je! Pokličite! (Ihti).

ČUBUKOV. Kaj je to? Kaj ti je?

(Prime se za glavo.) Nesrečen človek sem! Ustrelim se! Obesim se!

NATALIJA. Umiram! Pokličite ga!

ČUBUKOV. Takoj. Ne tulil! (Odhaja.)

NATALIJA (sama, stoče.) Kaj smo napravili! Poklicati ga! Poklicati!

ČUBUKOV (priteče.) Takoj pride in tako dalje, zlodej ga vzemi! Uf! Govori sama z njim, jaz si namreč tega ne želim...

NATALIJA (stoče). Pokličite ga!

ČUBUKOV (kriči). On že prihaja, pravim ti. O kakšen mučen posel. Stvarnik moj, biti oče odrasle hčere! Ubijem se! Gotovo se ubijem. Ozmerjala sva človeka, osramotila, a vse to ti... ti!

NATALIJA. Ne, ti!

ČUBUKOV. Jaz nisem kriv, evoga! (Pri vratih se prikaže Lomov). Nu, razgovarjajta se sama! (Odide).

ŠESTI PRIZOR.

Natalija Štefanovna in Lomov.

LOMOV (onemogel pride). Strašno mi utriplje srce... Noga mi je ohromela... v boku me drega...

NATALIJA. Oprostite, vi ste se razgreli, Ivan Vasiljevič... Sedaj se šele spominjam: Volovja Luža je pravzaprav vaša.

LOMOV. Strašno mi utriplje srce... Moja Luža... Na obeh trepalnicah mi skačejo živci...

NATALIJA. Luža je vaša... Sedite... (On sede). Midva oba nimava prav...

LOMOV. Jaz sem iz principa... Meni ni toliko za zemjo, kolikor za princip...

NATALIJA. Dovolite, da se pomeniva kaj drugega.

LOMOV. Tem bolje, ker jaz imam dokaze, Babica moje tete je dala kmetom deda vašega očeta...

Dragi Čuk!

V zeleni Štajerski živi neki zdravnik, ki slovi kot zdravnik in komponist. Nekega dne ga pokličejo k nekemu bolniku v gorah. Ko mu gospod doktor dne toplomer pod pazduho mu pride neka kompozicija v glavo. Hitro začne taktirati z roko, pozabi na bolnika ter jo maha v taktu proti domu.

Drugi dan pride prestrašena žena zopet k njemu ter mu pove, da ima mož tisto stekleno cev celo noč in še vedno pod pazduho, a vendar mu ni nič boljše.

Rešena uganka

Polovica od XII = VII. Namreč XII razdeli čez sredo — da dobiš 2 krat po VII.

Prav so rešili:

Ivan Fric, Maribor; Koler Jožef Idrija; Meri Sancin, Trst; Poljšak Ivan, Trst; Bric Bruno, Škedenj; Mira Škrinjar, Sežana; Ana Zajc, Trnovo; Nada Repinc, Prem; Ivan Cibic, Trst; Jernej Sešek, Ljubljana; Skočar Vlado, Robič; Gautar Franc, Idrija; Angel Conta, Scigla; Specogna Angelo, Lasig; Vidrih Ivan, Jeram Jakov, Marbela Anton, Modena; Raztresen Kazimir, Ajdovščina; Kastelc Josip, Trieste; Benigar Olga, Trnovo; Ivanka Valenčič, Opatija; Ivanka Vičič, Trst; Edvard Trobec, Ljubljana; Marijan Vižin, Solkan; Jožef Cuder, Predil; Dekleva, Slavina; Drašček Justina, Nabrežina; Ivan Kastelc, Kostanjevica; Golja Olga, Trst; Ivan Vrant, Il. Bistrica; Franc Plesničar, Čepovan; Lojze Šuligoj, Trst; Eva Milončič, Loka pri Zidanem mostu; Zavrtnik Milena, Lesce; Ivan Ščuka, Trst; Vilhar Maks, Postojna;

Franc Steger, Maribor; Ferjančič Anton, Laško; Koren Alojzij, Drezniča; Cormensig Giovanni, San Leonardo di Cividale; Draščič Mijo, St. Martino; Franc Flis, Domžale; Nikolaj Permazar, Domžale; Silvica Hladnik, Idrija; Dolenc Herman, Ljubljana; Sedmak Vladimir, Trst; Anton Logar, Sušak.

Nova uganka.

Bil je nekoč samostan, nam sporoča legenda, katerega ime pa nam zamolči, v katerem ni bila izrečena še nobena laž. Toda nekoč, pri nekem zborovanju menihov, je eden izmed njih vstal in rekel: »Končno, bratje moji, je bila izrečena laž v našem samostanu!«

Ostali menihi so si pokrili obraz s kapuco, in nekateri so tudi mrmrali molitve, katere naj bi zbrisale ta greh, ki je

prišel oskruniti notranjo moralno lepoto njih svete skupnosti.

Vprašanje je, z ozirom na to, da do tistega hipa, ko je oni menih izgovoril tiste oskrunjevalne besede, ni bila izrečena nobena laž, ali je on govoril resnico? — Kdor pošlje L 1.— ali Din. 2.— v znamkah, dobi knjigo nar. pesmi »Nageljčki«.

Ženska zvestoba.

Pripovedoval Vam bom tako navadno povestico, tako vsakdanji dogodek, ki se dogaja vsak dan in ob vsaki uri.

Leži, leži Ljubljana, Ljubljana dolga vas, na koncu te Ljubljanice je zopet druga vas, kjer je prebivala mlada,

leponoga, živooka deklica. Veliko je deklic na ljubljanskem polju, a tako lepih kot ona je bilo malo. (Vsaj ona je misljala tako).

Bila je pa ta deklica še mlada, stara komaj šestnajst let, kot poje narodna pesem. A v tako mladem telesu je že zarelilo in se redilo že zrelo — jakolko mislite? ... ne... srce. In pomislite, nekega dne je zlezal na okno Amorček s svojim tulom sladkih pušic ljubezni, z eno nogo se je oprl ob oknico, z drugo ob razbito šipo, pa je pomeril in jo zadel v tisto zrelo hruško, sem hotel reči srce. To se pravi, da je prišel v tisto vas mlad študent in se zaljubil v njo (kot je ona trdila), ona pa v njega (kot je on trdil). Bog zna, kdo je umel prav? Najbrž Čuk na palci, ki pravi, da nobeden.

Bila pa je tolika ljubezen v srcu fantovem, da je zgubil razum. Da, res, kako bi mogel izmeti razum, ko je vendar hodil po noči pod njeno okno v času, ko fantje po pol' marširajo, kolce v roki imajo, ob bridke vile se podpirajo... Toda fantje so mim' marširali, ona dva pa sta si na oknu zvestobo prisegala do zelenega groba (mislila sta najbrž na polejno travo — sive lase).

Pa se je zgodilo drugače — in to je ravno bistvo moje povesti — moje tragične povesti. Tisto o njeni lepoti naj še bo, tudi fant se ni bal, ali zvestoba... Namreč je stara stvar, da je zvestoba gnilo jabolko, ki je zunaj tako rudeče, znotraj pa na grenko vleče. Oziroma: najlepša podoba moderne zvestobe bo pač lice moderne gospodične: če pogledaš je lepo, če primeš izgine, če poduhaš lepo diši, če zažgeš pa neznanško smrdi.

No tako je tudi ta ubog!

RAZMERJE EVROPE DO DIVJIH NARODOV

Kadar jih rabi, jih v ogenj pošilja, ko jih ne rabi, pod palcem jih zmelje, to nam spričuje najbolje Maroko njih je pravica strašilo za v zelje.

NATALIJA. Bodi, bodi po vašem. (Na stran). Ne vem, s čim bi pričela... (Njemu). Kmalu se prične lov.

LOMOV. Na divje kure, čislana Natalija Štefanovna. Po žetvi menim začeti. Oh, ali ste slišali? Pomislite, kakšno nesrečo imam; moj Ugodaj, katerega ste poznali, je ohromel.

NATALIJA. Kakšna žalost! Vsled česa?

LOMOV. Ne vem! Bržkone si je izpahnil nogo, ali so ga pa drugi psi ogrizli... (Vzdise). Moj najboljši pes, da ne omenjam denarja! Saj sem Mirovnu dal 125 rubljev zanj.

NATALIJA. Preplačali ste ga, Ivan Vasiljevič!

LOMOV. A po mojem mnenju je to še po ceni. Prekrasen pes.

NATALIJA. Oče je dal za svojega Otkataja 85 rubljev, in za koliko je Otkadaj boljši od vašega Ugodaja!

LOMOV. Otkataj je boljši od Ugo-

daja? Kaj vi govorite? (Smeje se). Otkataj je boljši od Ugodaja!

NATALIJA. Kajpada je boljši! Otkataj, resnica, je mlad, ni se še razvil, toda po tacah in po rastj ga nima niti Volčanečki boljšega.

LOMOV. Dovolite, Natalija Štefanovna, toda vi ste pozabili, da je on hrt, a hrt, je vedno slab lovec!

NATALIJA. Hrt! Sedaj prvič čujem to!

LOMOV. Zagotavljam vas, spod- ujo čeljust ima krajšo, od zgornje.

NATALIJA. Vi ste merili?

LOMOV. Meril sem! za gonjo je kajpada primeren, toda ako bi trebalo zagrabit, pa bi komaj...

NATALIJA. Prvič je naš Otkataj dobrega plemena; on je sin Zapregaja in Stameske, vi pa za svojega črnopogašca ne poizveste, kakega rodu je. Vrhutega je že star in pohabljen kakor stara kobila.

LOMOV. Star je, pa ga še za pet vaših Otkatajev ne dam... Ali je mo- goče? Ugadaj je — pes, Otkataj pa... smešno bi bilo, pričakati se o tem. Taka, kega, kakor je vaš Otkataj, najdete pri vsakem lovcu. Četrtnina one vsote bi bila dovolj lepa cena zanj.

NATALIJA. V vas, Ivan Vasiljevič tiči danes nekak prepirljiv bes. Po- prej ste si vtepli v glavo... da je Luža vaša, sedaj pa, da je Ugadaj boljši od Otkataja. Jaz nimam roda, ako človek ne govori tega, kar misli. Saj vi dobro veste, da je Otkataj 'stokrat boljši od vašega — tega bedastega Ugadaja. Čemu trdite nasprotno?

LOMOV. Že vidim, Natalija Štefa- bedaka. Toda pomnite, da je vaš Otkatovna, da me smatrate za slepca ali za taj hrt...

NATALIJA. Ni res!

LOMOV. Hrt!

(Dalje.)

fant najprej pogledal in tako naprej, nazadnje je pa zažgal. To se pravi, da je odšel v tujino in gospodična iz vasi je pozabila nanj. Ne rečem če bi pozabil nanjo on, ali pa kar tako, ali kaj boste rekli k temu pismu?

(Ne rečem da ga je ona napisala. Ker ne maram revice spravljati v šmir pred vsem častitim krogom Čukovih čitateljev. Ali, kar je res, je res, tako pismo je pisala):

Dragi moj!

Tako pogostoma mi pišeš! Ma, Saj veš da nimam dela, da Zakaj mi pišeš tako pogostobi ti vedno odgovarjala. (Revica se je zmotila. Mesto, da bi napisala, da ima preveč dela, ga ima premalo. Op. pis.) Zelo dobro se imam doma in te imam rada. Samo tako pogostoma ti ne morem odgovarjati.

Moram ti pa nekaj novega povedati. Nič več namreč ne zaupam v tvojo zvestobo in ljubezen. Veš, ti živiš daleč tam v tujini, v velikem mestu in kdo ne ve, da so tudi tam lepe gospodične in kako lahko pozabiš name! Jaz vem, da boš pozabil name, če že nisi, pa kmalu, zato, veš, že vem, da me ne boš več ljubil in zato ti povem, da te tudi jaz ne ljubim več in sem si zbrala drugega. Saj ne boš jezen, da ti tako malo pišem in da sem si zbrala drugega fanta, ko si tako daleč in ne morem do tebe.

Pozdrav od tvoje pozabljene.

Vidite, bistvo vse te povesti je to pismo, ki pove, kako plitva je danes ženska zvestoba. (O moški niti ne govorimo, ker je že tako degenerirana, da niti ne obstoji več. Pa moški je moški in ženska je ženska.)

Fant pa ji je odgovoril:

»Sicer pa, danes je pač taka navada, da zvesta ni ne stara, ne mlada!

A pazi Ti-lshkoverna frajla, ker pota v Rim enako so gladka, no let' ko po zim'«

Fant je odgovoril v narodnem slogu in narod govori je drnato in modro.

Zakaj? Zato.

Zakaj urednik lista »Fiorèta« ne nosi več očal?

Zato, ker so mu jih na dvorišču »Caffe Adriatico« razbili užaljeni gospodje.

Zakaj so vipavske hazenašice podlegle aidovskim?

Zato, ker je manjkal aidovski brivec Stanko.

Zakaj Nino Pinčik hodi vsak večer v kino?

Zato, ker hodi ob nedeljah ballnat k lepi Rožici.

Zakaj si vipavske gospodične pustijo rasti brke?

Zato, da jim ne bo treba kupovat volne za blazine.

Zakaj sta Ruska in Furlanska prejšno nedeljo igrala foot-ball?

Zato, da sta počakala tisti dve gospodični, ki sta bili namenjeni v Dobravlje. Čukec pa jih je zasledoval z dirkaškim kolesom; Čuk vse vidi, Čuk vse ve, Fric in Francelj, greha delati se ne sme.

Zakaj so nekateri v Kubeđu, ki grdo gledajo vaškega župana?

Zato, ker jim odkriva krivice še od predvojnih časov.

Zakaj si ne upa gospod I. med ljudi?

Zato, ker se sramuje lastne sence.

Zakaj se ne udeležuje gospod I. iz v pevskega društva Ilirije?

Zato, ker članice ne nosijo hlač.

Zakaj ima Delavsko Konsumno društvo slabe sode?

Zato, da lahko prodaja kisto-vino.

Zakaj pozdravlja športno društvo Val na igrišču hip-hip mesto Zdravo?

Zato, ker je pristno slovensko barokovljansko društvo.

NI VSAK DAN.

»No, zdaj naj grem še v mesnico in naj kupim kaj, kar gospa nima vsak dan«.

»No, potem ji telečjega jezika že ne smete kupiti«.

LISICA.

Francoski: Georges Pourcel.

Poslovenila: Rosandra.

»Torej je res, Fireta, da je izgnila še jedna kokoš iz tvojega kurnika na senožeti?«

»Da, žal, in sicer to je že druga v teku dveh tednov. — Gotovo se je zopet povrnila lisica, Cadeton je sicer trdil, da jo je lani ubil.«

Fireta je stala na pragu svoje hiše, suha, bleda in jezna. — Vse ženice, ki so se vračale od nedeljske službe božje so jo obgovorile, da jim pove, kako ji je lisica odnesla kokoš. — In vsaka se je tresla za svoje kokoške, kajti vse so imele svoje kurnike v kakem kotu na senožeti, kamor so se pridne pičke spravljale k zgodnjemu počitku.

»Morali bi poslati vašega

moža, da bi vsak večer s puško stražil.«

»Fireta, — ej ne bilo bi slabo, ali on nima časa zato, se mu preveč mudi spati. — Sicer pa bi mu lisica lahko odnesla kokoši izpred nosa. — Vi ga pač ne poznate.«

In ravno se je pokazal izza ovinka. — Zanimarijen, pokloftan je nekam komično izgledal pod širokokrajnim omaščenim, zamazanem klobuku. — Ob strani pa mu je veselo korakal Cadeton, njegov prijatelj.

»Fireta«, ga je napadla hitro ena izmed zgovornih botre, »zakaj pa vendar pustiš, da lisica požre vse kokoši tvoje žene? Menj se zdi, da to zadeva ravno tako tebe kot njo.«

Revež je žalostno povzdignil oči k nebu in brezupno dejal:

»Eh, naj je lisica ali pa branjevka ona, ki jih odnaša jaz pač pri tem nimam ne koristi, ne dobička. Le za pokušiti jih dobim enkrat na leto, na opasilo,« je potožil milo Firetin mož.

»Snedeneč, pijanec, nič vrednež«, ga je oštela boljša polovica.

Tedaj pa se oglasi Cadeton: »Prav ima tvoja soproga. Ti bi moral priti z menoj na lov te lisice, bilo bi to prav za služno opravilo. Kaj se ti zdi, ali bi se ne dalo napraviti to v soboto zvečer? Jaz sem že prilično zapazil, da se navadno ob sobotih priplazi ta rdečedlaka tatica. Gotov sem, da te bo Fireta znala pošteno nagraditi, ako se ti posreči, da ji prineseš ustreljeno lisico.«

In Firet se je pustil slednjic prepričati od Cadetonovih besed, saj v družbi veseliga kompareta ni bilo nikdar dolgočas. Odpravila sta se tedaj neke sobote zvečer, možko na ramah puške, spremljale so jih pa vroče želje vaških gospodinj, da se ne vrneta prazna. Ko sta pa že prišla iz vasi, se Firet ni mogel več vzdrževati ter je boječe zaupal tovarišu.

»Ze dolgo je temu, kar sem oddal zadnji svoj strel, bojim se, da ti bom le v malenkostno pomoč.«

Cadeton se je pa začel glasno smejeti:

»Ubogi revež! Ganiš me skoro s svojim pripoznanjem. Torej, ali je res, da ti tvoja stara ne postreže nikoli z dobro kokošjo ali slastnim piščancem? Le enkrat na leto pa le malo, kot za pokušnjo? Oh ti lakomnost ti! No, čakaj, za nocoj ne vprašam tvoje pomoči za drugo, kot da loviš z vilicami. Ali boš kaj takega še znal?«

»Pravzaprav skoro niti tega nisem vaju, Sicer pa, zakaj pač tvoje vprašanje?«

Prišla sta po cesti vstric Cadetonovega posestva.

»Počakaj me le za hip tu na cesti, da pregledam, če je vse v redu v kurniku!«

Čez trenutek že se je vrnil. Pod pazduho je tiščal nek mal črn zavoij, ki se je zdel še nekako živ, trepetajoč.

»Vidiš«, je jel razlagati čakajočemu prijatelju, »niti zavreščal ni. Na lahko se položiti roko na piščanca kot da ga gladiš, pa se mu potem kar mahoma zavije vrat, in dovršeno je. Jaz imam v tem že

Trgovci kupite šolske in pisarniške potrebščine **v Narodni Knjigarni v Gorici.**

precejšno vajo. Danes je lisica torej odnesla iz našega kurnika, prihodnjo soboto prideš pa ti zopet na vrsto. Ej dragi moj, treba je znati, kako se izučiti naše drage ženke. Tudi to je nekaj vredno. Če le pomislim, da ti ga da pokusiti le enkrat na leto, kar ves iz sebe sem. Najin cilj: gostilna na križpoti, pri Klari. Tam bo naš glavni stan. Sicer pa, kako hočeš, da ga pustiva na praviti? Pečenega, ocvrtega, pohanega, v lovski pikantni omaki? Povej! Danes je merodajna tvoja želja.

(Konec prih.)

PAMFLET števil. 1.

Strokovnjaki, zganite se! To je refren. Poznam več refrenov narodnih ali ponarodelih pesmi. Najljubši izmed vseh je oni: »Spomladi bomo pili... poleti bomo pili... jeseni bomo pili... pozimi bomo pili... ker vince sladko je«. Tetka »Edinost« in dete »Goriška Straža« pa pojeta: »Spomladi — strokovnjaki zganite se... poleti — strokovnjaki zganite se... jeseni — strokovnjaki zganite se... pozimi — strokovnjaki zganite se... ker sviloprejka v bubo gre, ker češplje gnijejo, ker čipke v inozemstvu drage so, ker vince sladko je... vinska kriza«. — Naravnost ganljivo je poslušati, kako »strokovnjaki« drug drugega pozivljajo na delo. Vraga! Pišite manj in poprimite se dela; uspehi ne bodo izostali. Drugače bo spet na dnevnem redu v gospodarskih rubrikah naših časopisov refren: Strokovnjaki zganite se!

slov. akad. fer. društvo a. d. rija, priredi pod pokroviteljstvom častnega damskega komiteja v soboto dne tretjega oktobra t. l. ob pol devetih tretji poslovljni večer z akademijo na katerega se počaščuje povabiti vaše blagorodje — vslop le proti vabilu — obleka promenadna — vslopina za dame lir pet za gospode deset

To je točen prepis nekega vabila. Velikih črk začetkom stavka, glavnih in podrejenih stavkov, pik in vej, ter drugih ločil novi pravopis ne pozna. Poleg drugih tujk vsebuje to vabilo, ali pa morebiti ni vabilo, najnovejšo cvetko »damski komitea«, ... Ubogi Janežiči, Sketi, Koštali, Brezniki in vi vsi, ki ste učili in učite našo mladino in še posebej našo akademsko omladino, ves vaš trud in znoj je bil in je zaman, ker je moda čez vse.

Nadaljevanje prihodnjč.

Sr Šen.

Pravijo.

Pravijo pri Sv. Jakobu namreč, da se je gospod Ivančič odločil priključiti se Amundsenovi ekspediciji na severni tečaj, ter da se bo v ta namen vpisal v otroški vrtec kjer hoče natanko preštudirati tamkajšnje razmere.

Pravijo istotam, da so kletarji Delavskega konsumnega društva noč in dan v kleti, ker se hočejo izpopolniti v stroki kisanja vina, ter se mislijo udeležiti vinarskega kongresa v puščavi Sahara.

Pravijo pri Sv. Jakobu seveda, da mislija g. L. in P., člana pevskega društva Ilirija, organizirati popoldanski izlet na Himalaja.

Pravijo, da je veslarski klub Sirena prekinil vaje v veslanju, ker je tržaški zaliv popolnoma zamrznil.

Pravijo, da je veslarskemu klubu Sirena od yseh šest krščenih ladij ostala pri življenju samo ena.

Pravijo, vsaj takšno je mnenje gospoda Hinkota, da so bili nogometiški športnega društva Val premagani od Ponzianinov radi olajševalne okolnosti ne posebno dobrega dneva.

Pravijo, da so fantje Gradiščani pri Kubeđu sklenili se iti ženiti v Smokvico, ker so njih punce zaljubljene v Kubejčane.

Pravijo, da je v Kubeđu neki lovec, da kadar mu zajec skoči, da se ves strese in da mu nastopi 40 stopinj mrzlice, zato pa da je šel rajši ovce past.

Pravijo, da so v Kubeđu punce 4 oziroma tetke U. V. A. in M. da so napravile prisego za se ne poročiti, ker jih nobeden ne mara.

Pravijo, da bi vipavskemu Cec-u lahko spleli kito izpod nosa.

Pravijo, da se nahaja v Ajdovščini neki takozvani Kraševce (vi ste trd na), ki pripoveduje, vsak večer o ženih, ki so žele proso.

Pravijo, da so šturški »šušterji« padli na prečišče uho.

Pravijo, da je Milka iz Šturij obupala, ker ne dobi več nobenega pisma od rdeče-lasega Štajerca.

Pravijo, da se je v Mariboru pri nekem koncertu predstavila neka gospodična kot Rusinja, da pa so jo gostje po glasu in po licu kmašu spoznali za Mariborčanko, ki pije rada medico.

Pravijo, da se na Dunaju učijo več ruskega jezika nego v Mariboru, zato ker so bližji Rusije.

Pravijo, da je v Mariboru v neki kavarni 8 sobic, ki so vse žarečrudče razsvetlene in da se v teh sobicah posebno nočni ptiči prav dobro počutijo.

Pravijo, da je v Mariboru nekdo prosil za gostilničarsko koncesijo v Vetrinjski ulici, čeravno je tukaj že 10 gostiln — to pa zato, ker vodi ta ulica navkreber in vzdol in ker postanejo ljudje, ki prehodijo to ulico, žejni.

Pravijo, da so v Maribor in okolico začeli vpeljavati razne vrste vinskega trta, da bi se ljudstvo navadilo na druga vina in da bi pregnali dalmatinska in istrijska vina. Pa ne bo šlo.

Pravijo, da so mariborski znanstveniki s čudom konstatirali, da je mariborski park sedaj po noči prazen, hoteli pa — polni. — Zaradi tega čudnega pojava si niso na jasnem in zato prosijo vse znanstvenike te stroke, da javijo na Venera-Institut, če so opazili drugod iste pojave.

Pravijo, da so mariborske ženske jako ekstremne, kajti s sedajnim — cigu migu vremenom niso zadovoljne. Ali vročina — v tem slučaju — globoko dekoltirani košalni kostumi — ali led — katerem se v Parku drzajoč lahko razkazujejo svoje pi-

KONFERENCA V ŠVICI.

ki se vrši te dni in kako pravzaprav od zadaj izgleda.

kantne toailete in (apaga salames) — lepe nožice.

Pravijo, da se je v Mariboru uredničilo prerokovanje »Marburger Mitzi« — nočnega metuljčka — kateri je preskrbela policija počitnice v Beunjah. Ta Venerina svočenica je namreč pred svojim odhodom na »Sommerfrische« potolažila ljubezniželjne Mariborčane češ, da naj nikar ne jokajo, kajti resnično, resnično Vam povem, da predno bo petelin stokrat zapel, bo mojih vrstnic sedemkrat sedem toliko v Mariboru.

Pravijo, da so imeli na Vogerskem veselico, ki so se je udeležili bolj inteligentni.

Pravijo v Batah, da ima Pav... iz V... tako dolg jezik, da še starih ljudi ne pusti v miru.

Pravijo, da Komenski mladeniči v užni Ameriki, nabirajo denar, da ga pošljejo dekletom, ker so zelo trebne šol, da se vsaj pisati naučijo. Priporočajo se g. Čuku, naj jih krenjle zgrabi.

Pravijo, da so isti zelo žalostni, iz ovih solz so celo reko napravili, ker iz njih vasi dekleta ne znajo pisati.

Pravijo, da se bodo Komenski fantje v južni Ameriki podali bržkone v mostan. Krivda je njih deklet.

Pravijo, da so se Komenska dekleta zaljubila v kratka krilca in v moko po obrazu.

Pravijo, da je prišel v Kobljeglavo ošlovski kašel, posebno ga društvo ne more več zmagovati.

Pravijo, da kdor ne more živeti, naj pride na Volarje, se prav gotovo opomore, pri vodnjaških vodah, posebno kadar dežuje.

Pravijo, da so v Brezovici pri Ljubljani dobre volje, ker imajo z Večnim popotnikom dosti smeha in zabave.

Pravijo, da v Mariboru se shajajo v gotovih kavarnah samo taki ptiči, ki spadajo skupaj.

Pravijo, da v Mariboru govorijo razne jezike, da pa vsi jeziki se strinjajo z nemškim — namreč takojni kuheljadč.

Pravijo, da je bila 24. septembra t. l. mariborska Volkstimme konfiscirana, ker je imela na tretji strani silko francoskega in španskega vojaka, ktera je gnal Beduince zato, ker je državno pravdištvo mislilo, da je španski vojak — španski kralj. (Čuk bi rad videl dotično karikaturu. — Op. uredn.)

Pravijo, da se nekatera dekanska dekleta poslužujejo med seboj popečka, kot dokaz prave ljubezni do fantov z juga.

Pravijo, da je posledice te goreče ljubezni občutila P. na svojem očesu.

Pravijo, da namerava M. D. »Jadrán« iz Dekani (da ne bo težkoč za dovoljenje dobiti, katerega se je že trikrat zastoj pričakovalo) v toliko popraviti spored, da se izpusti igra »v Ljubljano jo dajmo«, in nadomesti z »v Neapolj jo dajmo«.

Pravijo, da je Rakeška avtotaksa ravnokar kupila novo gumo za kolesa. Torej ima še namen po cesti voziti, akoravno je slaba. Čuk ne boj se! Nevarnost še ni prevellka.

Pravijo, da so v gornji Košani pri St. Petru na Krasu zgradili nov hotel za razne vizite, da hodijo tja prenočevati.

Pravijo, da v Škrbinu so fantje veseli, ter da so plesali v taktu harmonike na račun paštešute in rajža. Samo Nini se je držal kisle, ker ni hotela J... z njim plesati.

Pravijo, da je prisostvoval neki poroki v goriški okolici tudi Čuk in je videl, da je bilo res, pri mizi in na mizi pravo jesensko cvetje.

Pravijo, da bi bil Čuk tam še marsikaj lenega videl in slišal, toda ker so se preveč bliščali prebeli namizni prti in glave nekaterih povabljenec, jo je kar odkuril.

Pravijo v Il. Bistrici, da so se pretekli teden dve punci stepli radi Mirkota; kar s kannom so si šli ena proti drugi. Čuk pa pravi, da bi si ga morale prerezati na polovico, pa bi ga imele vsaka polovico.

Pravijo, da se nahaja v Logu pri Vipavi dvojne vrste zajcev, eni so čisto navadnih zajci, drugi so pa tako veliki, kakor dvanaest let stari otroci. Zato imamo pa tudi dvojne vrste lovec, eni so spet čisto navadnih lovci, drugi pa kakor takli, ki so navajeni na človeški lov, pa ne razločijo človeka od zajca, češ saj tudi zajec na dveh nogah stoji.

Pravijo, da je neki gospod kupil neki gospodični, ki stanuje blizu Slotnškovega trga v Mariboru, vilo, in ko je ona zvedela, da je posestnica vile — je kar zijala.

Pravijo, da nenka grofica iz mariborske okolice prihaja v Maribor zato da uvaja »nerazumljene« soproge v skrivnosti velikomestne »prave« ljubezni, da rehabilitira svoje aristokratske finance. (Moto: Titel ohne Mittel).

Pravijo, da je Vesela vdova v Nabrežini v tobakarni požrla že dvakrat po 50 izvodov, v pol uri. Zato naj jo Čuk prime za uho, ker jun noče naročiti več.

Pravijo, da se išče v Nabrežini godbeno društvo, ki bi igralo (trauer mars), ko bodo potomci izkopali rajniki orkester, ker domača godba noče igrati.

Pravijo, da so tri gospodične obso-dile Čuka in neke mladeniče na smrt, ker pišejo v Čuka.

Dalje str. VIII.

Počaščujem se naznaniti cenjenim odjemalcem, da sem odstopil svojo slaščičarno:

Pasticceria torinese
v Semeniški ulici 8
bratom PIACENTINI

v nadi, da bodo moji stalni odjemalci še na dalje obiskovali omenjeno slaščičarno, se zahvaljuje v naprej

Artur Poletti.

OJ TI PROFESORJI!

Profesor: »Danes zjutraj sem pozabil doma dežnik!«

Priatelj: »In kdaj si to zapazil?«

Profesor: »Oh, ko sem ga hotel zapreti, ko ni več deževalo!«

LAŽNIK.

Gospa Klepetova: »Kaj, ta človek hoče poročiti vašo hčer? Ali ne veste, da je predsedel štiri leta?«

Gospa Jurkovičeva: »Tak lažnik! Meni pa je rekel, da je dve!«

V ŠOLI.

Učitelj: No, govoril sem vam že mnogo o strupenem plinu! V obsego tega, da se izognemo nevarnostim, kakšne korake bi napravil ti, Vreš?

Učenec: »Dolge, gospod profesor!«

PREDPOGOJL.

»Vaše spričevalo je sicer dobro in lahko bi vas sprejel, toda še prej vas moram nekaj vprašati: »Imate staro mater?«

»Ne.«

»Mogoče kako teto?«

»Ne.«

»Ali pa kakega drugega sodnika, ki bi mogel umreti med nogometno sezono?«

»Ne?«

»No dobro! S prvim lahko nastopite!«

V KOLODVORSKI RESTAVRACIJI.

»Natakar! Dve jajčki! Tri minute kuhane! Toda hitro, prosim; čez dve minuti odhaja moj vlak!«

SKRNA ŽENICA.

Žena strese moža, ki trdno spi: »Ti sedaj moraš pa le vstati. Zadnji čas, da vzameš svoj prašek za spanje!«

ZAKONCA.

Stikar je hotel fotografirati dva zakonca: »Bolj resno! Bolj resno! Ne smeta vedno drug na drugega misliti! Napravita bolj prijazen obraz!«

IZGOVOR.

Sosed: »Kaj delaš tu gori, pridanič?«

Mirko (ki je kradel jabolka): »Ah nič! Eno jabolko je padlo z drevesa in sedaj bi ga rad nazaj postavil!«

IDILA.

»Kaj premišljuješ, ljubca?«

»Nič posebnega.«

»Misliš name!«

»Saj to ravno mislim!«

Babica avtorizirana sprejema noseče. - Govori slovensko. **SLAVEC - TRST - Via Giulia 29**

Rum Jamaica 50 %	l. 14.50	lit. steklanica
Jajčna krema maršala	12.50	" "
Cognac	10.50	7 ¹⁰ "
Jajčni cognac	15.50	" "
Vino „Malaga“	10.-	" "
Vino „Cipro“	8.-	" "
Vino „Passi“	6.50	" "
Vin „Chianti“	l. 4.-, 4.25 in 5.50	steklanica ni vsteta.
Maršala - Vermouth - Asti - Spumante - likerji najtinejši - Fernet - Bitter - Zganje in sirupi.		

Zganjarna, Trg. Sv. Antona št. 7.

POPOLNOMA VARNO NALOŽEN DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica

F. E. K. O. Z.

v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg, šte. 6

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, jih obrestuje po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpovedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru.

Širite čuka na palci.

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovcev **Skodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo hkrati
cefirja, oksforda in etamina!

„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakturo, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Pravim Vam samo to!

Predno kupite šivalni stroj ali dvokolo, oglejte si mojo veliko zalogo **šivalnih strojev „Winselman - Titan“** in „Anker“ ter dvokoles dobroznane znamke „Atena“. V zalogi imam nad 100 koles na izbiro.

Priporočam šivalne stroje **Titan** in **Anker**, kateri so za umetno vezenje in šivanje najpripravnější. V vezenju in šivanju pouk brezplačen.

Edino slovensko zastopstvo **Bianchi** dvokoles

Pred nakupom šivalnih strojev in dvokoles, zahtevajte moj brezplačni cenik, v katerem se lahko prepričate, da je blago prvovrstno in najceneje in edino iz nemških tovarn.

Priporoča se stara in dobro znana trdka

Elija Čuk

Gorica, Piazza Cavour št. 9.

Lasna mehanična delavnica in popravilnica **Via Duomo št. 11.**
Sprejema vsa popravila, katera se točno in po ceni izvršujejo

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso verdi „rgovski dom“

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva SHS
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Pravijo, da se išče v Nabrežini uradnika s stalno službo, da bi vrtil kazalo na vaškem zvoniku, ker ura ne teče.

Pravijo, da so v Nabrežini neke gospodične in gospodiči natočili tri sode solz, ki jih bodo sedaj prodajali tistim, ki se bodo ostrigle na ricanje kratkih las.

Pravijo v Nabrežini, da bodo odborniki društva (alla Bebé) dali lovcom za vsakega Čuka, ki ga ustreljo 100 lir nagrade in medaljo.

Pravijo v Nabrežini, da so tri gospodične čakale Čuka že ob 7 uri zjutraj pred prodajalno, Čuk se je bal, da ga aretirajo.

Pravijo v Nabrežini, da so gospodične, ki želijo ustanoviti modo (alla Bebé) v soboto zvečer metale kamenje na kovanje po trgu, da bi prepodile Čuka, Čuk je pa sedel na kovanje pred šolo.

Pravijo, da v Nabrežini morajo poslati mežnarja na brišče se učiti zvonjenja, ker jako slabo zvoní.

Pravijo, da se špilarska dekleta (nekatera seveda) v vsake hlače zaljubijo. Posebno jim ugajajo lepe oči. Če bi Čuk sovi svoje »brgeše« posodil, bi še ona ljubco dobila.

Pravijo, da špilarske frajlice tako v modi napredujejo, da jih nihč velkomestne šivilje ne morejo več za-

dovoljiti. Dame, ne kupujte več pariških modnih listov, naročite špilarske! Dekleta, dekleta, tudi slamnatega moža lahko po modi našemite a v glavi mu bo ostala vedno slama...

Pravijo in pišejo v časopise, da je Lokavec »znana« vas, ker je tam posebne vrste »inteligenca«, ki sliši travo rasti. Pravijo pa, da inteligent ni še vsak, ki nosi »speglane« hlače in rokavice.

Pravijo, da so v Lokavcu ljudje, ki bi radi, da bi se jim ves svet klanjal. Pravijo pa, da se Lokavčani nočejo klanjati ljudem, ki nosijo »speglane« hlače in rokavice.

Pravijo, da je v Špiljah baba, ki ima usta kakor žaba. Marsikdo bi si mislil, da mima drugega dela kot imenitno službo za prerašanje kvant.

Pravijo, da ima nekdo v Lokavcu laž in obrekovanje v zakupu. (Čuk si bo tega »Lažnjivega kljukca« v prihodnjic natančneje ogledal. — Op. Čuka.)

Pravijo, da je bila medalja, namenjena Čukovemu dopisniku v Lokavcu, odposlana nekemu drugemu dopisniku političnega lista.

Pravijo v Dolenjah, da so dve gospodični zelo žalostni, ker sta se vozili s kolesom in nesrečno nedolžnost izgubili.

Obnovljena prodaja tkanin na račun NAROBNE ZVEZE TOVARNARJEV

PO ZNIŽANIH CENAH

(AL RIBASSO)

VIDEM - Via Savorgnana 5 (vokal Via Cavour) - UDINE

Ker se predvideva hujši mraz od drugih let, je centralna direkcija v Milanu, povspešila z pošiljateljico prve množine zimskega (stok) blaga, katere prodaja se bode pričela v ponedeljek 12. t. m. Bi bilo brezpomembno zaznamovati ugodnost naših cen, katerih najboljšo potrdilo je naša prodaja.

Navajamo nekatere stvari in cene:

Čajne servijete	Lir 0,95	Dvonitnik	Lir 4,90	Volnene kombinacije	Lir 15.—
Nosne rutice z ažurom	" 1,25	Obposteljne preproge	" 5,50	Moške maje volnene	" 16.—
Povoji za deteta	" 1,30	Preproge iz Jute	" 5,50	Flanelaste moške srajce	" 19,50
Moške barvane nogovice	" 1,75	Angleški batist	" 5,90	Bluze volnene barvane	" 19,50
Brisače, reklam	" 1,90	Majice barvane	" 5,90	Jopice volnene težke	" 29,50
Krpice, cvirnat	" 2,50	Majice težke	" 6,90	Plašči velour za gospe	" 29,50
Prtiči 60×60	" 2,75	Maje za kolesarje	" 10.—	Douplefaces za gospode	" 25.—
Flanela, fantazija	" 2,75	Spodnja krila volnena	" 10.—	Pregrinjala	" 29.—
Ženske nogovice, močne	" 2,95	Ženske srajce z ažurom	" 10.—	Rjuhe vezene	" 33.—
Naramnice	" 3,50	Žamet za lovske obleke	" 10,90	Post. pregr. dvojnotkane	" 34.—
Moderčki	" 3,75	Kombinacije bomb. barvane	" 12.—	Rjuhe čez 2 postelji, vezene	" 54.—
Blago „Pelle uovo“	" 3,79	Moške maje makò	" 12,90	Žimnice iz žime 14 kg	" 55.—
Moške volnene nogovice	" 4.—	Sviterji ženski volneni	" 12,90	Prešivi barvani	" 59.—
Flanela za srajce	" 4,25	Maje kosmate za gospode	" 13,90	Volnene odeje	" 58.—

CENE STALNE.

CENE STALNE.

Razprodajalcem poseben popust.

Vstop prost brez obveze nakupa.

VIDEM - Via Savorgnana 5 - UDINE